

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu

za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

1723

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr WN.Pi.2.0911-167/09

z dnia 30 kwietnia 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.), orzekam nieważność uchwały Nr XXIX/126/09 Rady Gminy Białośliwie z dnia 29 stycznia 2009 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Białośliwie i Dworzakowo, ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XXIX/126/09 Rady Gminy Białośliwie z dnia 29 stycznia 2009 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Białośliwie i Dworzakowo została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 5 lutego 2009 roku, jednakże dokumentacja prac związanych ze sporządzeniem ww. planu została doręczona w dniu 18 lutego 2009 roku, a uzupełniona ostatecznie w dniu 1 kwietnia 2009 roku. Niniejsze uzupełnienie dotyczyło dokumentów potwierdzających wykonanie czynności proceduralnych związanych ze sporządzeniem ww. planu miejscowego, co zgodnie z przepisami art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 roku Nr 80 poz. 717 ze zm.) stanowi niezbędny element procedury poprzedzającej podjęcie uchwały w sprawie ww. planu miejscowego. Nadto, zgodnie z przepisami art. 20 ust. 2 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Wójt Gminy Białośliwie był zobowiązany przedstawić organowi nadzoru uchwałę, w sprawie ww. planu miejscowego, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych, w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi. Przepis ten należy więc traktować jako szczególny wobec normy wyrażonej w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w zakresie terminu, w którym organ nadzoru ma prawo samodzielnie rozstrzygnąć o nieważności uchwały sprzecznej z prawem. Analogicznie, za uchwałę sprzeczną z prawem,

świcie przepisów art. 28 ust. 1 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, należy uznać plan miejscowy (który zgodnie z przepisami art. 20 ust. 1 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest uchwałą) sporządzony z naruszeniem zasad jego sporządzania, istotnym naruszeniem trybu jego sporządzania, a także z naruszeniem właściwości organów w tym zakresie. Wobec powyższego termin trzydziestu dni na wydanie niniejszego rozstrzygnięcia liczony jest od dnia 1 kwietnia 2009 roku, a za podjęcie uchwały z naruszeniem prawa uważa się sporządzenie ww. planu miejscowego z naruszeniem zasad oraz istotnym naruszeniem trybu jego sporządzania.

Jako podstawę prawną uchwały powołano przepisy z art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 roku Nr 80 poz.717 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

1. Uchwała ta została podjęta z naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego przez:
 - 1) sporządzenie tego planu z naruszeniem przepisów z art. 10, art. 19 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 1 (w brzmieniu do 26 lipca 2005 roku), w związku z art. 40 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 1c (w brzmieniu od 27 lipca 2005 roku) w związku art. 40 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 2 w związku art. 40 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 3, art. 19 ust. 2 pkt 10, art. 19 ust. 6, art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 32 ust. 2 w związku z art. 34 ust. 1 oraz z art. 3 pkt 19, aż w końcu art. 43 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, poz. 626 z późniejszymi zmianami, w tym w późniejszych publikacjach tekstu jednolitego) oraz przepisów art. 8, art. 21 ust. 1,

art. 21 ust. 2 pkt 5, art. 21 ust. 2 pkt 6, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1, art. 29, art. 30, art. 43, art. 46 pkt 1, art. 53 w związku z art. 3 pkt 14, art. 55 ust. 3 oraz ust 4 w związku z art. 57 pkt 2 oraz art. 58 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku, w szczególności przez:

a) niewywiązanie się z określonego w przepisach z art. 10, art. 19 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 1 lub 1c (per analogiam jak w ppkt 1) w związku z art. 40 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 40 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 3, art. 19 ust. 2 pkt 10, art. 19 ust. 6 Prawa ochrony środowiska obowiązku zapewnienia każdemu dostępu do informacji o środowisku, w tym przez umieszczenie w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku – danych o:

- opracowaniu ekofizjograficznym sporządzonym na potrzeby ww. planu,
- projekcie miejscowego planu przed jego skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa, tzn. przed jego przekazaniem do zapiniowania przez organ ochrony środowiska-wówczas Wojewodę Wielkopolskiego oraz Państwowego Powiatowego (od 19 sierpnia 2008 roku)/Wojewódzkiego (do 18 sierpnia 2008 roku¹) Inspektora Sanitarnego w Pile/Poznaniu²) – w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w/w planu,
- prognozie oddziaływania ww. planu na środowisko,

b) niewywiązanie się z określonego w przepisach art. 8, art. 21 ust. 1, art. 21 ust. 2 pkt 5, art. 21 ust. 2 pkt 6, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1, art. 29, art. 30 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku obowiązku zapewnienia każdemu dostępu do informacji o środowisku, w tym przez umieszczenia w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku – danych o:

- opiniach organów opiniujących w ramach oceny oddziaływania na środowisko,
- miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wraz z podsumowaniem, o którym mowa w przepisach art. 55 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, po jego uchwaleniu,

c) niewywiązanie się z określonego w przepisach art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 32 ust. 2 w związku z art. 34 ust. 1 oraz z art. 3 pkt 19 Prawa ochrony środowiska obowiązku podania do publicznej wiadomości (ogłoszenie informacji, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz poprzez obwieszczenie w pobliżu miejsca planowanego przedsięwzięcia) oraz po-

przez zamieszczenie informacji na stronie internetowej organu właściwego do opracowania dokumentu – o fakcie umieszczenia tych informacji w ww. wykazach, możliwości składania uwag i wniosków, z zastrzeżeniem przepisów art. 43 ust. 3 Prawa ochrony środowiska,

d) niewywiązanie się z określonego w przepisach art. 43 ust. 1 i 2 Prawa ochrony środowiska obowiązku zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w tym, wg powyższych zasad, zapewnienia każdemu dostępu do informacji o środowisku zawartych w uzyskanych w ww. postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko opiniach organu ochrony środowiska i organu inspekcji sanitarnej;

e) niewywiązanie się z określonego w przepisach art. 43 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku obowiązku podania do publicznej wiadomości informacji o przyjęciu dokumentu i o możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz:

- uzasadnieniem, o którym mowa w art. 42 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku,
- podsumowaniem, o którym mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku,

f) niewywiązanie się z określonego w przepisach art. 53 w związku z art. 3 pkt 14 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku obowiązku uzgodnienia z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Pile oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu zakresu i stopnia szczególności informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko,

g) niewywiązanie się z określonego w przepisach art. 55 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku obowiązku załączenia pisemnego podsumowania zawierającego uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych, a także informacji, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko,
- opinie właściwych organów opiniujących w ramach (strategicznej) oceny oddziaływania na środowisko,
- zgłoszone uwagi i wnioski,
- propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu;

2) niewłaściwe wykonanie czynności określonej w przepisach art. 17 pkt 12 oraz 13 z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej

ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to znaczy rozpoznanie uwag złożonych do projektu planu miejscowego po jego wyłożeniu do publicznego wglądu, polegające na:

- a) braku rozstrzygnięcia uwagi pana Damiana Stalki dotyczącej kwestionowanego zakazu umieszczania reklam na budynkach zlokalizowanych przy ulicach Podgórznej i 4 Stycznia, w zakresie budynków zabytkowych,
 - b) faktycznym nieuwzględnieniu w projekcie planu (wbrew własnemu rozstrzygnięciu Wójta Gminy Białośliwie) uwagi pana Damiana Stalki dotyczącej kwestionowanego zakazu umieszczania reklam na budynkach zlokalizowanych przy ulicach Podgórznej i 4 Stycznia, w zakresie reklam związanych z prowadzoną w danym budynku działalnością,
 - c) faktycznym nieuwzględnieniu uwagi pana Marka Minkwicza kwestionującego przeznaczenie działki nr 1379 wyłącznie na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zawierającej oczekiwanie uzupełnienia tego przeznaczenia o usługi (nie tylko do 30% powierzchni użytkowej budynku),
 - d) faktycznym nieuwzględnieniu uwagi pana Mariana Dubilewicza kwestionującego brak oznaczenia jego nieruchomości na mapie, na której sporządzono projekt planu miejscowego i oczekującego uzupełnienia tej mapy o kontur jego działki wraz z numerem;
- 3) sporządzenie projektu planu miejscowego – aktu prawa miejscowego – z błędami językowymi, zastosowaniem języka potocznego lub żargonu zawodowego i wyrażen niejednoznacznych, a także z naruszeniem „Zasad techniki prawodawczej”, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku (Dz.U. Nr 100 poz. 908), zwanych dalej Zasadami, przez:
- a) stosowanie wyrazów w niewłaściwej formie gramatycznej (np. liczbie), albo w niewłaściwym szyku w obrębie poszczególnych jednostek redakcyjnych,
 - b) niewłaściwe zastosowanie lub brak zastosowania znaków przestankowych,
 - c) stosowanie w ustaleniach zwrotów „nieostrych”, niewymiernych, czyli pozwalających na bardzo szeroką interpretację ich znaczenia, a także umieszczanie treści informacyjnych,
 - d) stosowanie skrótów myślowych, a także nadmierne rozbudowanych konstrukcji logicznych zdań, zamienne stosowanie pojęć zdefiniowanych w innych aktach normatywnych w obrębie jednego zdania,
 - e) zamieszczenie w akcie prawa miejscowego przepisów prawnych niezgodnych z ustawą, na podstawie której jest on wydawany, oraz innymi ustawami i rozporządzeniami, niezgodne z §143 w związku z §136 Zasad,
 - f) zamieszczenie w akcie prawa miejscowego powtórzeń przepisów ustaw i rozporządzeń, a także innych aktów normatywnych, niezgodne z §143 w związku z §137 i §118 Zasad,
 - g) zamieszczenie w akcie prawa miejscowego przepisów prawa materialnego, które nie wskazują bezpośrednio i wyraźnie kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, co narusza §143 w związku z §25 ust. 1 Zasad,
 - h) zamieszczenie w akcie prawa miejscowego przepisów regulujących sprawę nie przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym), co narusza §143 w związku z §115 Zasad,
 - i) niezachowanie odpowiedniego układu treści aktu prawa miejscowego, w szczególności:
 - zastosowanie wyliczeń bez zastosowania właściwych jednostek redakcyjnych do tego wyliczenia, wbrew ustaleniom §143 w związku z §57 ust. 4, §124 ust. 2 oraz §132 Zasad,
 - niezachowanie kolejności numeracji w zastosowanych wyliczeniach, wbrew ustaleniom §143 w związku z §57 ust. 3, §124 ust. 2 oraz §132 Zasad,
 - niezachowanie zasady wprowadzania oznaczenia pierwszego ustępu razem z oznaczeniem paragrafu, w którym ten ustęp się znajduje, wbrew ustaleniom §143 w związku z §58 ust. 1 i 2, §124 oraz §132 Zasad,
 - j) brak zapewnienia powiązania pomiędzy przepisami aktu prawa miejscowego, a załącznikami nr: 1, 2 i 3 polegający na odesłaniu w przepisach do nieistniejących oznaczeń na ww. rysunkach (załącznikach do uchwały) oraz na nieuwzględnieniu w przepisach wszystkich oznaczeń stanowiących ustalenia planu zawartych na rysunkach planu;
- 4) sporządzenie projektu planu miejscowego z naruszeniem przepisu z art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym polegającym na przeznaczaniu terenów na określone cele i ustalaniu zasad ich zagospodarowania i zabudowy w przedmiotowym planie miejscowym, bez przyjęcia ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju za podstawę tych działań; w szczególności zarzut ten obejmuje nieuwzględnienie przy sporządzaniu planu miejscowego, stanowiącym elementem procesu określanego jako „planowanie przestrzenne”:
- wymagań ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury,
 - walorów architektonicznych i krajobrazowych,
 - wymagań ochrony środowiska, w tym ochrony gruntów rolnych i leśnych,
 - wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) sporządzenie projektu planu miejscowego z naruszeniem przepisów z art. 15 ust. 2 pkt 2 ustawy o

planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku przepisami z §4 pkt 2, pkt 3 lit. a, pkt 6, pkt 9 oraz §7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164 poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie zakresu planu, polegające na:

- a) braku – w ustaleniach dotyczących zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego – określenia cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ochrony oraz określenia cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ukształtowania lub rewaloryzacji,
- b) braku – w ustaleniach dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego: nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów wynikających z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, nakazujących uwzględnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ograniczeń wynikających z ustanowienia w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000 oraz pomników przyrody,
- c) braku – w ustaleniach dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu – określenia geometrii dachu na terenach: U, 1U, 2U, UP, 2US, RU, PZ, GR oraz P,
- d) braku – w ustaleniach dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu określenia: linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu – na terenach: PE, KK oraz T,
- e) braku – w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji – określenia układu komunikacyjnego,
- f) braku – w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji – określenia warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym,
- g) braku – w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji – wskaźników w zakresie ilości miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych, dla terenów oznaczonych symbolami: 1MN, US, PZ, KK, ZP/U oraz 1ZP/U,
- h) uzależnieniu – w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji – wskaźników w zakresie ilości miejsc parkingowych od parametrów spoza ww. katalogu

(ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych, albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych), w szczególności od ilości klientów lub miejsc konsumpcyjnych – na terenach U, 1U, 2U, P, UP, UP1 oraz RU,

- i) braku – w rysunku planu – granic i oznaczeń obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych:
 - zabytków, chronionych na podstawie przepisów o zabytkach i opiece nad zabytkami, w szczególności obiektów wpisanych do rejestru zabytków – parku podworskiego (A-310) oraz zespołu szerokotorowej (normalnotorowej) i wąskotorowej stacji kolejowej (441/Wlkp/A),
 - pomników przyrody, chronionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody, w szczególności głazu narzutowego w parku (nr rej. 54) oraz grupy drzew – piętnastu cisów w parku (nr rej. 323).

2. Poza tym przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego w części określonej przez przepisy z art. 17 pkt 8, pkt 12 oraz pkt 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym polegającym na:

- 1) nie uzyskaniu zgody na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wobec faktu takiego przeznaczenia tych gruntów przez dopuszczenie na tych gruntach realizacji infrastruktury technicznej bez zastrzeżenia niedopuszczalności ustalania na tych terenach innego niż leśny przeznaczenia gruntów leśnych;
- 2) nie rozpatrzeniu wszystkich uwag złożonych do projektu planu po jego wyłożeniu do publicznego wglądu oraz nie dokonaniu zmian w projekcie planu w wyniku ich uwzględnienia;
- 3) nie ponowieniu uzgodnień w wyniku uwzględnienia uwag złożonych do projektu planu po jego wyłożeniu do publicznego wglądu, w niezbędnym zakresie, tzn. w zakresie zmienionych zasad zagospodarowania zabytkowego parku podworskiego (nr rej. A-310) z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Poznaniu oraz w zakresie wprowadzonego obiektu sportowo – rekreacyjnego (teren 2US) w bezpośrednim sąsiedztwie terenów produkcyjnych (UP1) z organami właściwymi do wydawania opinii w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 14 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.

Ad. pkt 1 ppkt 1

Niezależnie od procedury związanej ze sporządzaniem planu miejscowego określonej w przepisach z art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przed uchwaleniem aktu prawnego jakim jest plan miejscowy, konieczne jest przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a także wykonanie innych czynności związanych z zapewnieniem dostępu do informacji o środowisku zawartych w:

- opracowaniu ekofizjograficznym,
- projekcie planu miejscowego przed skierowaniem go do postępowania z udziałem społeczeństwa (przed wysłaniem do zaopiniowania przez organ ochrony środowiska oraz organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej),
- opiniach ww. organów,
- prognozie oddziaływania na środowisko,
- planie miejscowym (po jego przyjęciu).

Obowiązki takie wynikają, w obecnym stanie prawnym, z przepisów: art. 8, art. 21 ust. 1, art. 21 ust. 2 pkt 5, art. 21 ust. 2 pkt 6, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1, art. 29, art. 30, art. 43, art. 46 pkt 1, art. 53 w związku z art. 3 pkt 14, art. 55 ust. 3 oraz ust. 4 w związku z art. 57 pkt 2 oraz art. 58 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, a od 18 sierpnia 2003 roku, kiedy to przystąpiono do sporządzania planu miejscowego, obowiązki te wynikały z przepisów: art. 10, art. 19 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 40 ust. 1 (art. 19 ust. 2 pkt 1c w związku z art. 40 ust. 1³), art. 19 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 40 ust. 1, art. 19 ust. 2 pkt 3, art. 19 ust. 2 pkt 10, art. 19 ust. 6, art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 32 ust. 2 w związku z art. 34 ust. 1 oraz z art. 3 pkt 19, aż w końcu art. 43 Prawa ochrony środowiska.

W szczególności konieczne było zgodnie z przepisem z art. 10 Prawa ochrony środowiska umożliwienie każdemu, w przypadkach określonych w tej ustawie, skorzystania z przysługującego prawa do uczestniczenia w postępowaniu w sprawie przyjęcia projektu planu zagospodarowania przestrzennego. Dalsze przepisy Prawa ochrony środowiska wyjaśniały sposób szczegółowego postępowania, które miało zapewnić spełnienie tego warunku, a w szczególności nakazywały:

- zgodnie z przepisami art. 19 ust. 1 Prawa ochrony środowiska udostępniać każdemu informacje o środowisku i jego ochronie, znajdujące się w ich posiadaniu, co w szczególności oznaczało udostępnianie następujących dokumentów:
- projektu planu miejscowego, przed skierowaniem go do postępowania z udziałem społeczeństwa oraz w celu uzyskania opinii właściwych organów ochrony środowiska oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w art. 45 i art. 381 Prawa ochrony środowiska, co wynikało z przepisów z art. 19 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 40 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, a po zmianach dokonanych w dniu 27 lipca 2005 roku ustawą z dnia 18 maja 2005 roku o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 113 poz. 954 z późniejszymi zmianami) z przepisów art. 19 ust. 2 pkt 1c w związku z art. 40 ust. 1⁴),
- prognozy oddziaływania na środowisko, co wynikało z przepisów art. 19 ust. 2 pkt 3 Prawa ochrony środowiska,
- opracowania ekofizjograficznego, zgodnie z przepisami art. 19 ust. 2 pkt 10 Prawa ochrony środowiska,
- zgodnie z przepisami art. 19 ust. 6 Prawa ochrony środowiska, organ właściwy w sprawach sporządzenia ww.

dokumentów, zwany dalej organem, był obowiązany do prowadzenia publicznie dostępnych wykazów danych o tych dokumentach, co miało umożliwić dostęp do tych dokumentów,

- nadto, zgodnie z przepisami art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 32 ust. 2 w związku z art. 34 ust. 1 oraz z art. 3 pkt 19 Prawa ochrony środowiska, organ zobowiązany był do zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu poprzedzającym uchwalenie planu, także przez:
- podanie do publicznej wiadomości, tzn. w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz poprzez obwieszczenie w pobliżu miejsca planowanego przedsięwzięcia, informacji o zamieszczeniu w ww. publicznie dostępnym wykazie danych informacji o ww. dokumentach oraz o możliwości składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie odrębne dla procedury sporządzania planu miejscowego zasady i terminy składania wniosków i uwag,
- podanie do publicznej wiadomości ww. informacji także poprzez zamieszczenie informacji na stronie internetowej organu, jeśli organ ten prowadzi taką stronę,
- rozpatrzenie zgłoszonych uwag i wniosków, z zastrzeżeniem ww. szczególnych warunków odnoszących się do procedury planistycznej,
- aż w końcu, zgodnie z przepisem z art. 43 Prawa ochrony środowiska organ poddając projekt planu miejscowego, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, opiniowaniu przez organ ochrony środowiska oraz organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zobowiązany był zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko ww. projektu planu, przy czym, z zachowaniem zasad wnoszenia uwag i wniosków oraz opiniowania projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego określonych przez przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Powyższe przepisy obowiązywały do dnia 15 listopada 2008 roku, kiedy weszły w życie przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Nowe przepisy nie różnią się w zakresie większości wymagań dotyczących sporządzania planu miejscowego oraz związanych z nim dokumentów. W szczególności zaś nakazują umożliwienie każdemu, w przypadkach określonych w tej ustawie, skorzystania z przysługującego prawa do uczestniczenia w postępowaniu w sprawie przyjęcia projektu planu zagospodarowania przestrzennego (art. 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku), poza tym przepis z art. 8 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku wyraźnie wskazuje, że organ jest obowiązany do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie znajdujących się w ich posiadaniu lub które są dla nich przeznaczone. Dalsze przepisy ustawy o udostępnianiu precyzują procedury, zasady i formy udostępniania tych informacji, z których najistotniejsze są:

- obowiązkowe zamieszczanie w publicznie dostępnych wykazach, prowadzonych przez organ w wersji elektronicznej, udostępnianej w Biuletynie Informacji Publicznej,

zgodnie z przepisami art. 21 ust. 1, art. 22 ust. 1 oraz art. 23 ust. 1, w związku z art. 57 pkt 2 oraz art. 58 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, a w szczególności:

- o projekcie planu miejscowego przed jego skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa (tzn. przed wysłaniem projektu w celu uzyskania opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego) – zgodnie z przepisami art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, (co miało swój odpowiednik w przepisie z art. 19 ust. 2 pkt 1 lub 1c ustawy prawo ochrony środowiska),
- o opiniach ww. organów – zgodnie z przepisami art. 21 ust. 2 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku,
- o uchwalonym planie miejscowym (po jego uchwaleniu) wraz z podsumowaniem, o którym mowa w art. 55 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku – zgodnie z przepisami art. 21 ust. 2 pkt 6 tej ustawy,
- o prognozach oddziaływania na środowisko – zgodnie z przepisami art. 21 ust. 2 pkt 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku,
- o opracowaniach ekofizjograficznych – zgodnie z przepisami art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. d ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku,
- obowiązek zapewnienia każdemu prawa składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa przed uchwaleniem planu miejscowego, w przypadku gdy przepisy niniejszej ustawy lub innych ustaw wymagają zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, zgodnie z przepisami art. 29 oraz art. 30 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku,
- obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o uchwaleniu planu oraz o możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz uzasadnieniem i podsumowaniem, o których mowa w art. 42 pkt 2 i art. 55 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku – zgodnie z przepisami art. 43 tej ustawy, a także obowiązek wykonania ww. uzasadnienia i podsumowania wynikający z ww. przepisów,
- obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, obejmującej:
 - uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,
 - sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko,
 - uzyskanie wymaganych ustawą opinii,
 - zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu zgodnie z przepisami art. 46 pkt 1 i art. 53, w związku z art. 3 pkt 14 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku,

- obowiązek przekazania do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego podsumowania zawierającego uzasadnienie wyboru przyjętego planu miejscowego w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych, a także informacji, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko,
- opinie w/w organów,
- zgłoszone uwagi i wnioski,
- wyniki postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
- propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień planu miejscowego

wynikający z przepisów art. 55 ust. 4 w związku z art. 57 pkt 2 oraz art. 58 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.

Omawiany plan miejscowy jest sporządzany od 2004 roku. W tym czasie nastąpiła zmiana przepisów regulujących w/w kwestie, polegająca głównie na dodaniu kilku czynności proceduralnych. Mimo braku w przepisach przejściowych unormowań dotyczących planów miejscowych, należy przyjąć, zgodnie z zasadą nie działania prawa wstecz, że do dnia 15 listopada 2008 roku organ sporządzający plan miejscowy był zobowiązany stosować przytoczone wyżej przepisy Prawa ochrony środowiska.

Poza tym organ przez niewykonanie tych czynności przed dniem 15 listopada 2008 roku nie jest już w stanie, wobec braku przepisów przejściowych dla planów miejscowych, wykonać tych czynności wg przepisów Prawa ochrony środowiska.

Uzupełnienie tych braków proceduralnych wymagałoby obecnie stosowania obowiązujących od dnia 15 listopada 2008 roku przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Niezależnie od tego organ nie wykonał po 15 listopada 2008 roku czynności określonych w ww. przepisach ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.

Z przedstawionej organowi nadzoru dokumentacji oraz ze złożonych wyjaśnień wynika, że ww. czynności proceduralne nie zostały wykonane. Nie znaleziono też potwierdzenia, aby Wójt Gminy Białosławie prowadził na swoich stronach internetowych – zarówno na oficjalnej stronie Urzędu Gminy w Białosławiu, jak i w Biuletynie Informacji Publicznej – elektroniczny publicznie dostępny wykaz informacji o środowisku.

Udostępnienie informacji o środowisku zostało zawężone wyłącznie do procedury wynikającej z przepisów z art. 17 pkt 10 – 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a dokonanie oceny oddziaływania na środowisko do sporządzenia prognozy oraz uzyskania opinii właściwych w sprawie organów.

Działanie takie stanowi rażące naruszenie norm prawa przy sporządzaniu planu miejscowego, w szczególności Prawa ochrony środowiska, oraz norm konstytucyjnych wyrażonych w następujących przepisach Konstytucji RP:

- 1) art. 5, „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”,
- 2) art. 7, „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”,
- 3) art. 74 ust. 1, „Władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom”,
- 4) art. 74 ust. 2, „Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych”,
- 5) art. 74 ust. 3, „Każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska”,
- 6) art. 74 ust. 4, „Władze publiczne wspierają działania obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska”,
- 7) art. 86, „Każdy jest obowiązany do dbałości o stan środowiska (...)”.

Wobec powyższego uznać należy, iż jest to naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego w rozumieniu przepisów art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ad. pkt 1 ppkt 2

Jedną z podstawowych zasad obowiązujących w planowaniu przestrzennym przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a zarazem posiadającą swe umocowanie w omówionych wcześniej w uzasadnieniu do pkt 1 ppkt 1 niniejszego rozstrzygnięcia przepisach Prawa ochrony środowiska oraz o udostępnianiu informacji o środowisku, jest zasada zapewnienia udziału społeczeństwa w procedurze planistycznej.

Realizacja tej zasady wymaga wykonania czynności, o których mowa w przepisach art. 17 pkt 10 – 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Są to, w ujęciu syntetycznym następujące czynności:

- ogłoszenie o terminie wyłożenia projektu planu miejscowego do publicznego wglądu, wraz z informacją o terminie debaty publicznej oraz o możliwości i terminie do składania pisemnych uwag do tego projektu,
- organizacja ww. wyłożenia wraz z debatą publiczną w terminach ustawowych,
- zbieranie ww. uwag do projektu planu,
- rozpatrzenie ww. uwag do projektu planu w terminie ustawowym.

Wykonując dwie ostatnie z ww. czynności, konieczne jest dokładne zbadanie treści złożonych po wyłożeniu uwag i rozstrzygnięcie w zakresie tej treści, albowiem każde pominięcie istotnej treści zawartej w uwadze stanowi brak rozpatrzenia uwagi. O tym, co jest uwagą, a co nie jest, decyduje bowiem obiektywna okoliczność wynikająca z przepisów art. 18 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to znaczy fakt kwestionowania przez autora uwagi ustaleń projektu planu.

Nadto w jednym piśmie może być kilka uwag, niezależnie od konstrukcji formalnej tego pisma (trzeba pamiętać, że

pisma te tworzą osoby, które nie mają obowiązku być wprawione w jasnym i precyzyjnym wyrażaniu specjalistycznych terminów z zakresu urbanistyki).

Ustawodawca nakazał też pisemne załatwianie spraw wnoszenia uwag, a także określił zawity termin do ich wniesienia, co oznacza, że nie może być mowy o modyfikacji treści, czy wycofaniu uwag, w inny sposób jak pisemny oraz z zachowaniem terminu do wnoszenia uwag.

W przypadku omawianej uchwały, w procedurze jej sporządzania wszystkie czynności związane z wyłożeniem projektu planu do publicznego wglądu w dniach od 10 września do 1 października 2008 roku zostały, jak wynika z dokumentacji, wykonane prawidłowo, poza niewłaściwie rozpatrzonymi uwagami złożonymi do projektu planu miejscowego.

Pan Damian Stalka w swoim piśmie złożonym dnia 7 października 2008 roku zakwestionował zawarte w wyłożonym do publicznego wglądu projekcie planu miejscowego ustalenia dotyczące zakazu umieszczania reklam na budynkach zlokalizowanych przy ulicach Podgórznej i 4 Stycznia w Białośliwiu. Rozstrzygnięcie Wójta Gminy Białośliwie z 4 listopada 2008 roku jednoznacznie wskazuje na uwzględnienie tej uwagi, natomiast jak wynika z wykazu uwag oraz z dokonanych w projekcie planu miejscowego zmian – faktycznie dokonano wyłącznie uwzględnienia jego uwag w części kwestionowanych przez pana Damiana Stalkę ustaleń dotyczących lokalizacji nośników reklamowych, a co za tym idzie samych reklam, jednak wyłącznie na elewacjach frontowych budynków innych niż określone w uchwale jako zabytkowe i wyłącznie nie związanych z funkcją budynku (ustalenia uchwały: §5 pkt 2 lit. b – nakazujące zachowanie kompozycji elewacji frontowej, §10 pkt 8, §12 pkt 4 (drugi) oraz §15 pkt 6 (drugi) – dopuszczające umieszczanie na ścianach frontowych budynków przy ww. ulicach umieszczanie nośników reklamowych niezwiązanych z funkcją obiektu). Tymczasem w zakresie kwestionowanego zakazu umieszczania reklam na budynkach zlokalizowanych przy ulicach Podgórznej i 4 Stycznia, na budynkach zabytkowych (a takie występują w rozumieniu tej uchwały przy ww. ulicach) oraz dla reklam związanych z prowadzoną w danym budynku działalnością, uwaga pana Damiana Stalki nie została w ogóle rozpatrzona, wbrew własnemu rozstrzygnięciu Wójta Gminy Białośliwie.

Pan Marek Minkwicz w swoim piśmie złożonym 8 października 2008 roku zakwestionował zawarte w wyłożonym do publicznego wglądu projekcie planu miejscowego ustalenia dotyczące przeznaczenia należącej do niego działki nr 1379 w Białośliwiu, wskazując, że chciałby, aby ta działka przeznaczona została na cele usługowo – mieszkalne.

Rozstrzygnięcie Wójta Gminy Białośliwie z dnia 4 listopada 2008 roku jednoznacznie wskazuje na uwzględnienie tej uwagi, natomiast jak wynika z wykazu uwag oraz z dokonanych w projekcie planu miejscowego zmian – faktycznie nie dokonano żadnej zmiany ustaleń kwestionowanych przez pana Marka Minkwicza. Uznano, że w ramach przedstawionego w projekcie planu miejscowego przeznaczenia terenu możliwe jest prowadzenie działalności usługowej w budynku mieszkalnym na nie więcej jak 30% jego powierzchni całkowitej.

W zakresie kwestionowanego przeznaczenia działki nr 1379 wyłącznie na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

oraz generalnie zgłoszonego oczekiwania uzupełnienia funkcji mieszkaniowej o usługi wyrażonego jako przeznaczenie terenu na cele „usługowo – mieszkaniowe”, co nie mogło zostać zawężone wyłącznie do 30% powierzchni całkowitej budynku, uwaga pana Marka Minkwicza nie została w ogóle rozpatrzona, wbrew własnemu rozstrzygnięciu Wójta Gminy Białosławie.

Pan Marian Dubilewicz w swoim piśmie złożonym 6 października 2008 roku zakwestionował zawarte w wyłożonym do publicznego wglądu projekcie planu miejscowego ustalenia dotyczące swojej działki zawarte w rysunku planu – załączniku nr 2 do uchwały.

W szczególności zaniepokoił go fakt, że rysunek wykonany był na mapie, która nie zawierała oznaczenia numeru i konturu jego działki. Wnoszący ww. uwagę zawarł swoje oczekiwanie uzupełnienia mapy o brakujące elementy.

Rozstrzygnięcie Wójta Gminy Białosławie z dnia 4 listopada 2008 roku w tej sprawie stanowi, iż uwaga jego została uwzględniona, choć jednocześnie wskazuje, że nie ma potrzeby jej uwzględniania, bo brak tego oznaczenia nie zmienia faktycznego przeznaczenia działki.

Tymczasem mapa, na której sporządzony został rysunek planu stanowiący załącznik nr 2 do omawianej uchwały, została odręcznie „skorygowana”, jednak nic nie wskazuje, aby czynności tej dokonano w sposób uprawniony (zmiana oryginału mapy w ramach jej aktualizacji przez Starostę Piłskiego i ponowne wydanie jej wtórnika).

Na rysunku planu wpisano tylko i wyłącznie numer brakującej działki 121 na działce posiadającej już numer 120, bez oddzielenia konturu działki. Tak dokonane faktyczne zmiany w projekcie planu miejscowego po jego wyłożeniu zostały formalnie określone jako uwzględnienie uwag, a tymczasem faktycznie, jak już wspomniano nie wrysowano konturu działki, a wpisanie jej numeru nastąpiło z naruszeniem prawa, bowiem organem właściwym do dokonania zmian na mapie był Starosta Piłski.

Powyższe okoliczności wskazują, że przy czynnościach związanych z rozpatrywaniem uwag naruszono zasadę legalizmu z art. 7 Konstytucji RP, w ten sposób, iż organ nie działał zgodnie z obowiązującym prawem, w tym dokonując zmian w treści dokumentu jakim jest wtórnik mapy zasadniczej, na którym wrysowano ustalenia graficzne planu miejscowego, stanowiący załącznik do uchwały rady gminy oraz jej projektu,

Poza tym naruszono zasady sporządzania planu, w ten sposób, iż nie wykonano właściwie i rzetelnie czynności związanych z rozpatrywaniem uwag złożonych do jego projektu, ignorując faktyczną treść tych uwag.

Ad. pkt 1 ppkt 3

Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, co wynika z przepisu z art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jako akt normatywny podlega więc szczególnemu rygorowi w zakresie swojej formy i treści.

Przepisy regulujące formę i treść aktów prawa miejscowego określają Zasady techniki prawodawczej stanowiące załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca

2002 roku (Dz.U. Nr 100 poz. 908), zwane dalej „Zasadami”, nadto zastosowanie mają reguły języka polskiego, ponieważ akt normatywny jako wyrażenie norm prawnych ustanawianych przez organ samorządu terytorialnego musi być sporządzony w języku polskim, zrozumiałym dla obywateli.

Z Zasad tych wynika, między innymi, że sporządzenie projektu planu miejscowego jako aktu prawa miejscowego wymaga poprawności językowej, niestosowania języka potocznego lub żargonu zawodowego oraz wyrażań niejednoznacznych, poprzez:

- stosowanie wyrazów we właściwej formie gramatycznej (np. liczbie), albo we właściwym szyku w obrębie poszczególnych jednostek redakcyjnych,
- właściwe zastosowanie znaków przestankowych,
- stosowanie w ustaleniach zwrotów możliwie „ostrych”, wymiernych, czyli pozwalających na jednoznaczną interpretację ich znaczenia, a także nieumieszczanie treści informacyjnych,
- niestosowanie: skrótów myślowych, a także nadmiernie rozbudowanych konstrukcji logicznych zdań, zamiennego stosowania pojęć zdefiniowanych w innych aktach normatywnych w obrębie jednego zdania,
- niezamieszczanie w akcie prawa miejscowego przepisów prawnych niezgodnych z ustawą, na podstawie, której jest on wydawany, oraz innymi ustawami i rozporządzeniami, zgodnie z §143 w związku z §136 Zasad,
- niezamieszczanie w akcie prawa miejscowego powtórzeń przepisów ustaw i rozporządzeń, a także innych aktów normatywnych, zgodnie z §143 w związku z §137 i §118 Zasad,
- niezamieszczanie w akcie prawa miejscowego przepisów prawa materialnego, które nie wskazują bezpośrednio i wyraźnie kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, zgodnie z §143 w związku z §25 ust. 1 Zasad,
- niezamieszczanie w akcie prawa miejscowego przepisów regulujących sprawy nie przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym), zgodnie z §143 w związku z §115 Zasad,
- zachowanie odpowiedniego układu treści aktu prawa miejscowego, w szczególności:
 - wycień z zastosowaniem właściwych jednostek redakcyjnych do tego wycięcia, zgodnie z §143 w związku z §57 ust. 4, §124 ust. 2 oraz §132 Zasad,
 - kolejności numeracji w zastosowanych wycięciach, zgodnie z ustaleniom §143 w związku §57 ust. 3, §124 ust. 2 oraz §132 Zasad,
 - zasady wprowadzania oznaczenia pierwszego ustępu razem z oznaczeniem paragrafu, w którym ten ustęp się znajduje, zgodnie z §143 w związku z §58 ust. 1 i 2, §124 oraz §132 Zasad,
- zapewnienie powiązania pomiędzy przepisami aktu prawa miejscowego, a jego załącznikami polegające na jasnym odesłaniu w przepisach aktu do tych załączników, w przypadku planu miejscowego w szczególności przez spójność usta-

- leń graficznych na załącznikach graficznych, tzw. rysunkach planu z ustaleniami w tekście planu stanowiącym uchwałę.
- Z analizy tekstu przedmiotowej uchwały wynika, że ww. zasady nie zostały zachowane, w szczególności zaś:
- zastosowano wyrazy w niewłaściwej formie gramatycznej (np. liczbie), albo w niewłaściwym szyku w obrębie poszczególnych jednostek redakcyjnych (istotne fragmenty tekstu uchwały podkreślono), np.:
 - §1 ust. 4 pkt 1 uchwały w brzmieniu:
„1) rysunki planu, o którym mowa w ust. 2, stanowiące załączniki nr 1, nr 2 i nr 3 do uchwały,,,,,
 - §7 ust. 2 pkt 3 uchwały w brzmieniu:
„3) (ustala się:) ochronę pomników przyrody występujących na terenie wsi Białośliwie
 - a) glaz narzutowy (...),
 - b) grupę drzew (...),
 - c) zabrania się (...),
 - d) zabrania się (...);,,,
 - §12 pkt 1 uchwały w brzmieniu:
„1) teren oznaczony:
 - a) symbolem U przeznaczony jest (...),
 - b) symbolem 1U przeznaczony jest (...),
 - c) symbolem 2U przeznaczony jest (...),
 - d) dopuszcza się lokalizację usług publicznych na terenach 1U i 2U;,,,
 - §12 pkt 3 uchwały (pierwszy z dwóch pkt 4) w brzmieniu:
„3) na wyznaczonej działce prawo do:
 - a) budowy nowych obiektów,
 - b) rozbudowy i nadbudowy istniejących obiektów,
 - c) dla obiektów zabytkowych obowiązują ustalenia określone w §8 ust. 5;,,,
 - §15 pkt 4 uchwały w brzmieniu:
„4) wszelkie prace związane z utrzymaniem obiektów zabudowy zagrodowej zabytkowych (...);,,,
 - niewłaściwie zastosowano lub nie zastosowano w ogóle znaków przestankowych, np.:
 - brak dwukropka przed wyliczeniem w §7 ust. 2 pkt 3 uchwały,
 - średnik z kropką w §7 ust. 2 pkt 3 lit. d uchwały,
 - brak dwukropka przed wyliczeniem w §8 ust. 1 pkt 3 uchwały,
 - brak przecinków w wyliczeniu w §8 ust. 2 pkt 5 i 14 uchwały;
 - zastosowano w ustaleniach zwroty „nieostre,,, niewymierne, nie pozwalające na jednoznaczną interpretację ich znaczenia, a także umieszczono treści informacyjne:
 - §2 pkt 1 uchwały „powinno przeważać,,,
 - §2 pkt 2 uchwały „uzupełnia lub wzbogaca,,,
 - §7 ust. 2 pkt 2 lit. a uchwały „ustala się ochronę populacji dziko występujących ptaków,,,
 - §7 ust. 2 pkt 2 lit. c uchwały „planowany jest obszar specjalnej ochrony (...);,,,
 - §7 ust. 2 pkt 3 lit. d uchwały „zabrania się budowy w ich sąsiedztwie obiektów budowlanych, które mogłyby mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony lub mogłyby spowodować degradację krajobrazu;,,,
 - §7 ust. 2 pkt 4 uchwały „należy zachować ciągłość korytarzy ekologicznych;,,;
 - zastosowano: skróty myślowe, a także nadmiernie rozbudowane konstrukcje logiczne zdań z zamiennym użyciem pojęć zdefiniowanych w innych aktach normatywnych jako pojęcia odrębne:
 - §2 pkt 3 uchwały „należy przez to rozumieć linię usytuowania obiektu budowlanego i dotyczy to lokalizacji głównej bryły budynku, dopuszcza się poza tę linię (...) partii wejściowych do budynku, – raz mowa o budynku, raz o obiekcie budowlanym, a to nie to samo, poza tym raz o usytuowaniu obiektu budowlanego, raz o lokalizacji głównej bryły budynku – wprowadza to zamęt interpretacyjny,
 - §2 pkt 6 uchwały „państwowej obsługi bankowej, – nie wiadomo co to właściwie jest – bank państwowy, z większościowym udziałem państwa, realizujący zadania publiczne - państwowe (wyplacający zasiłki, dopłaty itp.),
 - §2 pkt 8 uchwały „działalność związana z prowadzeniem interesów (prawniczą, rachunkowość, doradztwo, projektowanie w zakresie architektury, inżynierii, informatyki itp.) – nie wiadomo, co to znaczy „prowadzić interesy,,, w zasadzie każdy właściciel firmy „prowadzi jakiś interes,,,
 - §8 ust. 6 pkt 2 uchwały „dobór gatunków właściwych dla siedliska i założenia, – bez doprecyzowania, co oznaczają pojęcia „dobór, oraz „gatunki właściwe,,, a także o jakim „siedlisku, i jakim „założeniu, mowa;
 - zamieszczono w akcie prawa miejscowego przepisy prawne niezgodne z ustawą, na podstawie, której jest on wydawany, oraz innymi ustawami i rozporządzeniami, co narusza przepisy §143 w związku z §136 Zasad, przepisy regulujące sprawy nieprzekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym), co narusza przepisy §143 w związku z §115 Zasad, oraz stanowiące powtórzenie (nierządsko nieprawidłowe) przepisów ustaw i rozporządzeń, a także innych aktów normatywnych, co narusza przepisy z §143 w związku z §137 i §118 np.:
 - w §4 uchwały ustalono wyłączenie z zabudowy terenów rolniczych i lasów, a następnie dopuszczono na tych terenach realizację infrastruktury technicznej, co w stosunku do gruntów leśnych stanowi „ustalenie innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych,,,

- które zgodnie z przepisami art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004 roku Nr 121 poz.1266 z późniejszymi zmianami) stanowi przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, co zgodnie z przepisami art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 tej ustawy wymaga uzyskania zgody na takie przeznaczenie, a zgody takiej dla gruntów leśnych nie uzyskano,
- w §7 ust. 2 pkt 1 uchwały ustalono zakazy i dopuszczenia w związku z faktem położenia części obszaru objętego planem w obszarze chronionego krajobrazu „Dolina Noteci„ niezgodne z zakazami i ustaleniami dla tego obszaru zawartymi w przepisach rozporządzenia nr 25/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 października 2007 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Noteci„ (Dz. Urz. Woj. Wiel. Nr 170 poz. 3714) w zakresie delegacji ustawowej przepisów art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody, w szczególności ustalono wyłącznie zakaz prowadzenia przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których wymagane jest obowiązkowe sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz poinformowano, że obowiązują ustalenia prawa miejscowego dotyczące ww. obszaru, co nie jest niezgodne z zakazami i dopuszczeniami określonymi przez przepisy §3 ww. rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego oraz z przepisami art. 24 ust. 2 i 3 ww. ustawy o ochronie przyrody;
 - w §7 ust. 2 pkt 2 uchwały ustalono zakazy dla obszarów Natura 2000 oznaczonych symbolami PLB300001 oraz PLH300004, które nie są zgodne z przepisami art. 33 i 34 ww. ustawy o ochronie przyrody, w szczególności nakazano ochronę populacji dziko występujących ptaków oraz zakazano podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych i siedlisk zwierząt, a także mogących w istotny sposób wpływać na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, co jest niezgodne z brzmieniem art. 33 i 34 ustawy o ochronie przyrody;
 - w §7 ust. 2 pkt 3 uchwały ustalono zakazy dla pomników przyrody, które nie są zgodne z przepisami art. 45 ww. ustawy o ochronie przyrody, w szczególności ustalono zakaz niszczenia i uszkodzenia pomników przyrody oraz zakaz budowy w ich sąsiedztwie obiektów budowlanych, które mogłyby mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony lub spowodować degradację krajobrazu, co jest niezgodne z brzmieniem art. 45 ww. ustawy o ochronie przyrody;
 - w §7 ust. 2 pkt 2 – 4 uchwały ustalono ww. zakazy i dopuszczenia dotyczące form ochrony przyrody bez jakiegokolwiek delegacji ustawowej do ich umieszczenia w planie miejscowym, a w szczególności nie wynika to z przepisów art. 3 pkt 1 ww. ustawy o ochronie przyrody oraz z przepisów normujących zawartość ustaleń planu miejscowego wyrażonych w art. 15 ust. 2 pkt 3 i 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz §4 pkt 3 i 7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164 poz. 1587), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie zawartości planu;
 - §8 ust. 5 pkt 1 lit. b oraz c, ust. 7, §23 ust. 1 pkt 1 oraz §28 uchwały regulują sprawy już uregulowane przez przepisy rozdziału 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami), nadto regulacje §8 ust. 5 pkt 1 lit. b oraz c, pkt 5 uchwały w zakresie obiektów znajdujących się w wojewódzkiej ewidencji zabytków są pozbawione delegacji ustawowej, to znaczy żaden przepis ustawowy nie daje ustaleniom planu miejscowego upoważnienia do ustalania obowiązku uzgadniania z wojewódzkim konserwatorem zabytków lub uzyskiwania jego zgody na działania związane z obiektem znajdującym się w wojewódzkiej ewidencji zabytków, o ile nie jest on wpisany do rejestru zabytków, nadto ustalenia §8 ust. 1, 2 oraz 5 uchwały w związku z oznaczeniami na rysunku zrównują dwie oddzielne formy ochrony zabytków wymienionych w art. 7 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – obiekty wpisane do rejestru zabytków i obiekty objęte ochroną za pomocą ustaleń planu miejscowego,
 - w §8 ust. 5 pkt 1 lit. b oraz c, pkt 5, ust. 7 oraz §28 uchwały uregulowano zagadnienia robót budowlanych w obrębie obiektów objętych ww. formami ochrony zabytków oraz rozbiórki obiektu zabytkowego uregulowane już przez przepisy art. 39 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 roku Nr 156 poz. 1118 z późniejszymi zmianami), zresztą uregulowane inaczej niż w omawianej uchwale,
 - w §8 ust. 6 pkt 1, §9 pkt 2 oraz §27 pkt 3 uchwały zakazuje się podziału nieruchomości na działki, co narusza delegację ustawową art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z przepisami art. 93 ust. 1 – 3 oraz art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2004 roku Nr 261, poz. 2603 z późniejszymi zmianami), które nie przewidują możliwości zakazania jakiegokolwiek możliwości podziału nieruchomości za pomocą ustaleń planu miejscowego zakazujących jakiegokolwiek podziału, ograniczając zakaz podziału do niezgodnego z zasadami określonymi w tym planie lub uniemożliwiającego zagospodarowanie nieruchomości zgodnie z ustaleniami tego planu;
 - w §9 pkt 1, pkt 4 uchwały ogranicza się prawo do podziału uzależniając je od spełnienia innych niż przewidziane w ww. przepisach art. 93 ust. 1 – 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami warunków, co również jest niedopuszczalne w świetle jasno określonej zależności planu miejscowego i podziałów nieruchomości wynikającej z ww. przepisów oraz przepisów art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - w §17 pkt 3, §18 pkt 2 oraz §19 pkt 3 uchwały ustalono, że pozostałe warunki zabudowy mają wynikać z prze-

- pisów szczególnych, co stanowi powtórzenie przepisów art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczących kształtowania sposobu wykonywania prawa własności nieruchomości przez ustalenia planu wraz z przepisami odrębnymi,
- nakaz ograniczenia uciążliwości do obszaru ograniczonego granicami działki własnej wyrażony w §17 pkt 5 uchwały stanowi powtórzenie przepisów art. 144 ust. 2 Prawa ochrony środowiska, zresztą z zastosowaniem nieco innych wyrażen zniekształcających sens tego przepisu,
 - w §18 pkt 1 uchwały ustala się dla terenu gospodarstwa rybackiego prawo do chowu i hodowli ryb, co już wynika z określonego przeznaczenia terenu,
 - w §20 pkt 1 uchwały ustala się prawo do prowadzenia eksploatacji kopaliny w granicach określonych w koncesji na jej wydobywanie, co jest powtórzeniem przepisów art. 15 ust. 1 pkt 2, art. 22 i art. 25 w związku z art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2005 Nr 228 poz. 1947 z późniejszymi zmianami), nadto wyznaczono takie prawo na terenie nie obejmującym ani obszaru, ani terenu górniczego, nie objętym żadną koncesją na wydobywanie kopaliny, co stanowi przekroczenie upoważnień ustawowych wynikających z przepisów art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - w §21 uchwały dla terenów rolniczych ustalono warunki zagospodarowania „zgodnie z przeznaczeniem,„ co stanowi powtórzenie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakazujących określić przeznaczenie terenu,
 - w §22 uchwały dla lasu ustalono warunki zagospodarowania przestrzennego „na podstawie planu urządzania lasu lub uproszczonego planu urządzania lasu,„ co stanowi powtórzenie przepisów art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz.U. z 2005 roku Nr 45, poz. 435 z późniejszymi zmianami),
 - w § 25 pkt 2 lit. a uchwały ustalono jeden z warunków dopuszczalności wznoszenia budowli piętrzących na Strudze Białośliwce (położonej w całości w obszarze chronionego krajobrazu „Dolina Noteci,„) – nakaz podporządkowania ew. zmian stosunków wodnych ochronie przyrody lub zrównoważonemu wykorzystaniu użytków rolnych, co stanowi powtórzenie przepisów § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia nr 25/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 października 2007 roku w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Noteci,„ (Dz. Urz. Woj. Wielk. Nr 170 poz. 3714) zakazujących na obszarach chronionego krajobrazu „dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,„ wprowadzonego na podstawie delegacji przepisów art. 24 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie przyrody,
 - w § 25 pkt 2 lit. b uchwały ustalono jako jeden z warunków dopuszczalności wznoszenia budowli piętrzących na Strudze Białośliwce – nakaz uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych jest powtórzeniem normy art. 122 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (Dz.U. z 2005 roku Nr 239 poz. 2019 z późniejszymi zmianami), nadto nakaz ten sugerując, że poza tym każde urządzenie wodne, poza piętrzącym wody powierzchniowe Strugi Białośliwki, nie wymaga pozwolenia wodnoprawnego, jest niezgodny ze wspomnianą normą Prawa wodnego,
 - w §26 ust. 2 pkt 1 lit. e, pkt 2 lit. b oraz pkt 3 lit. b uchwały powtórzono, zresztą nie do końca wiernie, unormowanie zawarte w art. 40 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, dotyczące zajmowania pasa drogowego drogi publicznej na cele budowy infrastruktury technicznej;
 - w §27 pkt 1 uchwały ustalono jako dwie różne kategorie terenu niepubliczne i gminne drogi wewnętrzne, a podział na te kategorie uzależniony jest od rozstrzygnięcia w planie miejscowym o stanie władania nieruchomościami zajętych pod te drogi, co dodatkowo rozwinięto w pkt 4, tymczasem zakres takich rozstrzygnięć nie ma ustawowej delegacji w przepisach art. 15 ust. 2, a nawet w art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż nie jest to kształtowanie sposobu wykonywania prawa własności nieruchomości,
 - w §30 pkt 3 uchwały zakazano wykonywania w pobliżu ujęcia wód (na terenie ujęcia wody oznaczonym symbolem W) robót lub czynności, które mogą zmniejszać przydatność ujmowanej wody lub wpływać na wydajność ujęcia wody, co jest kalką przepisów art. 54 ust. 1 Prawa wodnego, zresztą przeniesioną w niewłaściwym kontekście, bezwzględnie, choć nieprecyzyjnie umiejscowionego zakazu, w sytuacji, gdy z przepisów art. 54 ust. 1 Prawa wodnego wynika tylko delegacja do ustanowienia takich zakazów (wybranych z ustawowego katalogu) wyłącznie na tworzonym obszarze ochrony pośredniej ujęć wód i tylko w drodze wydania stosownego rozporządzenia właściwego miejscowo dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, jako aktu prawa miejscowego,
 - w §34 pkt 2 uchwały zakazuje się postępowania z odpadami w sposób sprzeczny z przepisami ustawy o odpadach i ochronie środowiska, co powtarza przepisy art. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (Dz.U. z 2007 roku Nr 39, poz. 251 z późniejszymi zmianami);
 - zamieszczono w akcie prawa miejscowego przepisy prawa materialnego, które nie wskazują bezpośrednio i wyraźnie, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, co narusza przepisy §143 w związku z §25 ust. 1 Zasad, a w szczególności:
 - różnicuje się dwa rodzaje przeznaczenia terenów – dopuszczalne i podstawowe, natomiast definicje tych terminów powodują, iż podział ten jest stricte fikcyjny, w szczególności z powodu zastosowania do zdefiniowania tych terminów następujących nic nie wnoszą-

cych i nie wykraczających poza brzmienie definiowanych pojęć wyrażen: „przeznaczenie (...), które powinno przeważać na wyznaczonym obszarze”, „przeznaczenie (...), które uzupełnia lub wzbogaca (zagospodarowanie podstawowe)”,

- warunkiem koniecznym uznania danej kategorii usług za usługi niepubliczne, wg ustaleń §2 pkt 7 przedmiotowej uchwały, jest generowanie dochodu przez te usługi, norma ta funkcjonalnie jest niemożliwa do zastosowania, albowiem nie ma prawnego obowiązku dołączania do wniosku o pozwolenie na budowę, albo do wniosku o zaświadczenie o zgodności danej inwestycji z planem miejscowym, dowodów na podstawie, których można by określić, czy dana usługa przynosi dochód, czy przeciwnie - generuje straty lub daje bilans zerowy,
- w celu zachowania historycznego układu ruralistycznego nakazuje się w ustaleniach §8 ust. 4 pkt 2 lit. b - d omawianej uchwały:
 - „nawiązanie formą zabudowy do cech architektury lokalnej w tym do gabarytu i wyglądu obiektu zabytkowego w sąsiedztwie”,
 - „zmianę formy zabudowy dysharmonizującej poprzez przywrócenie właściwej skali i wysokości obiektu, w tym: wyglądu elewacji frontowej, formy dachu i kąta pochylenia połaci, itp.”,
 - „wykończenie zewnętrzne nowych budynków w sąsiedztwie zabudowy zabytkowej, winno być kontynuacją tradycyjnych technik budowlanych”,

jednocześnie w żaden sposób z przedmiotowej uchwały, ani z przepisów odrębnych, nie wynika, co to znaczy „nawiązanie”, „zabudowa dysharmonizująca”, „cechy architektury lokalnej”, „wykończenie zewnętrzne”, „kontynuacja tradycyjnych technik budowlanych”.

To wszystko nie daje możliwości faktycznego i skutecznego stosowania niniejszego aktu prawa przez wydający pozwolenie na budowę organ administracji architektoniczno – budowlanej, poza tym te ustalenia, jako rodzaj deklaracji programowej, w akcie prawa miejscowego należało przełożyć na język konkretnych ustaleń, wskazując konkretnie obiekty dysharmonizujące (na podstawie wykonanej inwentaryzacji urbanistycznej), obiekty potencjalnie dysharmonizujące (na podstawie analizy wydanych pozwoleń na budowę), obiekty o walorach wartych kontynuacji, określając czym ma być ta kontynuacja w konkretnych ustaleniach planu itd.,

- podobne normy zawarte są w ustaleniach §8 ust. 5 pkt 2 lit. b oraz lit. c przedmiotowej uchwały:
 - „zachowanie kompozycji elewacji frontowej(...)”,
 - „przy wymianie stolarki należy odtworzyć jej charakterystyczne cechy”,

a także w §10 pkt 6 lit. a – „w sąsiedztwie zabudowy zabytkowej”, oraz „kąt połaci dachowej zbliżony do dachów w budynkach zabytkowych”,

- w ustaleniach §13 pkt 10 lit a oraz b ustalono odrębne zasady podziału na działki dla „działek większych”, i „działek mniejszych”, natomiast w żaden sposób nie wyjaśniono, które działki są większe, a które mniejsze, tym samym nie zapewniono normie prawnej możliwości wykonania jej ustaleń;
- nie zachowano odpowiedniego układu treści aktu prawa miejscowego, w szczególności:
 - w §8 ust. 1 pkt 3, ust. 2 pkt 14 omawianej uchwały wyliczeń dokonano bez zastosowania właściwych jednostek redakcyjnych do tego wyliczenia, zgodnie z §143 w związku z §57 ust. 4, §124 ust. 2 oraz §132 Zasad, natomiast zupełnie zbytecznie zastosowano wyliczenia dla jednostek występujących pojedynczo, jak np. w §26 ust. 2 pkt 5, czy w §28 omawianej uchwały
 - w §12 omawianej uchwały nie ma pkt 5, a są dwa pkt 4, w §15 omawianej uchwały są dwa pkt 6, a nie ma pkt 5, stanowi to ewidentne naruszenie kolejności numeracji w zastosowanych wyliczeniach, wbrew ustaleniom §143 w związku §57 ust. 3, §124 ust. 2 oraz §132 Zasad,
 - w ustaleniach: §8, §23 i §26 omawianej uchwały odstąpiono od zasady wprowadzania oznaczenia pierwszego ustępu razem z oznaczeniem paragrafu, w którym ten ustęp się znajduje, co narusza przepisy §143 w związku z § 58 ust. 1 i 2, §124 oraz §132 Zasad,
- nie zapewniono powiązania pomiędzy przepisami aktu prawa miejscowego, a jego załącznikami, w szczególności:
 - w ustaleniach §6 wskazano, że obowiązujące są wyłącznie następujące oznaczenia zawarte na rysunku planu: obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy, wymagane usytuowanie kalenicy dachu dwuspadowego, linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, tymczasem rysunek zawiera dużo więcej elementów, które de facto są oznaczeniami obowiązującymi (innymi niż informacyjne), jak między innymi: symbole oznaczenia terenów stosowane w części tekstowej planu – uchwałe, czy oznaczenia zabudowy zabytkowej, przy wyraźnym zaznaczeniu, że tylko cztery ww. elementy obowiązują w rysunku planu, obowiązywanie pozostałych oznaczeń jest wątpliwe, czego skutkiem może być funkcjonalna niewykonalność ustaleń planu,
- nie oznaczono wszystkich obiektów zabytkowych, w szczególności wymienionych w ustaleniach §8 ust. 1 pkt 1 oraz 3 omawianej uchwały, przy czym:
 - park podworski został określony jako teren oznaczony symbolem 1ZP/U, jednak zasięg terenu 1ZP/U nie pokrywa się z zasięgiem parku podworskiego wpisanego do rejestru zabytków pod nr A-310, wyznaczonego w decyzji o wpisaniu tego parku do rejestru zabytków,
 - zespół szerokotorowej (normalnotorowej) i wąskotorowej stacji kolejowej w Białośliwiu, określony wadliwie w planie jako zespół kolei wąskotorowej i dworca PKP, wpisany do rejestru zabytków pod nr

441/Wlkp/A nie został w ogóle wrysowany do rysunku planu, wbrew ustaleniom §8 ust. 5 uchwały podającym ustalenia dla zabytków oznaczonych na rysunku planu,

co stanowi o braku wyraźnego odesłania w przepisach aktu prawa miejscowego do swoich załączników, a w przypadku planu miejscowego brak taki jest bardzo istotny dla funkcjonowania jego ustaleń, w szczególności nie pozwala na wyrażenie istotnej treści ustaleń zawartych na załącznikach graficznych, tzw. rysunkach planu (charakterystyczna cecha planów miejscowych).

Reasumując, także pod tym względem naruszono zasady sporządzania planu, w szczególności zasady dotyczące tworzenia tego planu jako aktu prawa miejscowego.

Ad. pkt 1 ppkt 4

Przedmiotowa uchwała jest efektem sporządzenia projektu planu miejscowego z naruszeniem przepisów art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu, ponieważ nie uwzględniono przy sporządzaniu planu miejscowego, stanowiącego element procesu określanego jako „planowanie przestrzenne”:

- wymagań ład przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury oraz walorów architektonicznych i krajobrazowych, czego przykładem są:
 - brak określenia cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ochrony oraz określenia cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ukształtowania lub rewitalizacji, które są obowiązkowymi elementami planu miejscowego wg przepisów art. 15 ust. 2 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisami §4 pkt 2 rozporządzenia w sprawie zakresu planu miejscowego,
 - brak wszystkich ustaleń dotyczących gabarytów obiektów budowlanych, w szczególności geometrii dachów na terenach: U, 1U, 2U, UP, 2US, RU, PZ, GR oraz P, które są obowiązkowymi elementami planu miejscowego wg przepisów art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisami §4 pkt 6 rozporządzenia w sprawie zakresu planu miejscowego,
 - brak ustaleń dotyczących: linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu – na terenach: PE, KK oraz T, co narusza ww. przepisy art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisami §4 pkt 6 rozporządzenia w sprawie zakresu planu miejscowego,
- wymagania ochrony środowiska, w tym ochrona gruntów rolnych i leśnych:
 - brak nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów wynikających z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, nakazujących uwzględ-

nienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ograniczeń wynikających z ustanowienia w trybie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000 oraz pomników przyrody, także w kontekście zawarcia w ww. planie ustaleń niezgodnych z ww. przepisami ustawy o ochronie przyrody, co zostało szerzej uzasadnione przy omawianiu naruszenia zasad techniki prawodawczej,

- nieuzyskanie zgody na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, omówione szerzej w odniesieniu do zarzutów zawartych w pkt 2 ppkt 1 niniejszego rozstrzygnięcia,
- wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, czego przejawem są ustalenia dotyczące ww. zagadnień zawarte w §8 uchwały, do których odnosi się szereg uwag wyrażonych w uzasadnieniu dotyczącym pkt 1 ppkt 3 lit. e, f, g, h oraz j niniejszego rozstrzygnięcia, w szczególności dotyczących: nieuwzględnienia w planie zasięgu obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków, niewłaściwego formułowania ustaleń dotyczących ochrony zabytków, co zostało szerzej omówione przy omawianiu naruszenia zasad techniki prawodawczej.

Powyższe okoliczności skutkują tym, iż naruszone zostały zasady sporządzania planu miejscowego.

Ad. pkt 1 ppkt 5

Projekt omawianego planu miejscowego został opracowany z naruszeniem przepisów art. 15 ust. 2 pkt 2, pkt 3, pkt 6, pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisami §4 pkt 2, pkt 3 lit. a, pkt 6, pkt 9 oraz §7 pkt 6 rozporządzenia w sprawie zakresu planu.

Naruszenia te polegają na:

- braku - w ustaleniach dotyczących zasad ochrony i kształtowania ład przestrzennego określenia cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ochrony oraz określenia cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ukształtowania lub rewitalizacji, co już zostało omówione wcześniej przy uzasadnianiu pkt 1 ppkt 3 i 4 tezy niniejszego rozstrzygnięcia,
- braku – w ustaleniach dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego: nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów wynikających z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, nakazujących uwzględnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ograniczeń wynikających z ustanowienia w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000 oraz pomników przyrody, co już zostało omówione wcześniej przy uzasadnianiu pkt 1 ppkt 3 i 4 niniejszego rozstrzygnięcia,
- braku – w ustaleniach dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu – określenia geometrii dachu na terenach: U, 1U, 2U,

- UP, 2US, RU, PZ, GR oraz P, co już zostało omówione wcześniej przy uzasadnianiu pkt 1 ppkt 4 tezy niniejszego rozstrzygnięcia,
- braku – w ustaleniach dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu określenia: linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu – na terenach: PE, KK oraz T, co już zostało omówione wcześniej przy uzasadnianiu pkt 1 ppkt 4 tezy niniejszego rozstrzygnięcia,
 - modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji zawartych w §26 ust. 1 uchwały, polegającym na ustaleniu bliżej nieokreślonego układu podstawowego i obsługującego, bez jakichkolwiek wyjaśnień znaczenia takiego podziału, co narusza przepisy art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisami §4 pkt 9 rozporządzenia w sprawie zakresu planu,
 - braku – w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji zawartych w §26 ust. 3 oraz w §35 – określenia warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, to znaczy układem drogowym i sieci infrastruktury technicznej poza obszarem objętym ustaleniami planu miejscowego, co narusza przepis z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisem z §4 pkt 9 rozporządzenia w sprawie zakresu planu,
 - braku – w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji – wskaźników w zakresie ilości miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych, dla terenów oznaczonych symbolami: 1MN, US, PZ, KK, ZP/U oraz 1ZP/U, co narusza przepis z art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisem §4 pkt 9 rozporządzenia w sprawie zakresu planu,
 - uzależnienia – w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji wskaźników w zakresie ilości miejsc parkingowych od wielkości spoza ww. katalogu (ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych), w szczególności od ilości klientów lub miejsc konsumpcyjnych – na terenach U, 1U, 2U, P, UP, UP1 oraz RU, co narusza przepisy art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z przepisami §4 pkt 9 rozporządzenia w sprawie zakresu planu, w szczególności wykraczając poza ustawową delegację dotyczącą zakresu ustaleń planu miejscowego,
 - braku – w rysunku planu granic i oznaczeń obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych:
 - zabytków, chronionych na podstawie przepisów o zabytkach i opiece nad zabytkami, w szczególności obiektów wpisanych do rejestru zabytków – parku podworskiego (A-310) oraz zespołu szerokotorowej (normalnotorowej) i wąskotorowej stacji kolejowej (441/Wlkp/A),
 - pomników przyrody, chronionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody, w szczególności głazu narzutowego w parku (nr rej. 54) oraz grupy drzew – piętnastu cisów w parku (nr rej. 323),co narusza przepisy art. 15 ust. 2 pkt 3 lit. b, pkt 4 i 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym., w związku z §7 pkt 6 rozporządzenia w sprawie zakresu planu.
- Powyższe naruszenia dotyczą zakresu projektu planu miejscowego, co oznacza, iż plan ten został sporządzony niewłaściwie.
- Ad. pkt 2 ppkt 1
- W ustaleniach §4 ust. 2 uchwały dopuszcza się na terenie lasu realizację infrastruktury technicznej. Dopuszczenie to nie posiada żadnego doprecyzowania, które wykluczałoby sytuację takiej realizacji infrastruktury technicznej, która wiązałaby się z ustaleniem na tym terenie innego niż leśny sposobu użytkowania terenu.
- Zgodnie z przepisami art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004 roku Nr 121 poz.1266 z późniejszymi zmianami) ustalenie innego niż leśny sposobu użytkowania gruntów leśnych stanowi przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, co zgodnie z przepisami art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 tej ustawy wymaga uzyskania zgody na takie przeznaczenie, a zgody takiej dla gruntów leśnych nie uzyskano, wbrew przepisom art. 17 pkt 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).
- Ad. pkt 2 ppkt 2
- Problem ten został szczegółowo omówiony przy okazji uzasadniania tezy zawartej w pkt 1 ppkt 2 niniejszego rozstrzygnięcia. Opisane tam przyczyny stwierdzenia naruszenia zasad sporządzania planu mają fundamentalne znaczenie dla oceny wykonania obowiązku proceduralnego określonego przez przepisy art. 17 pkt 12, pkt 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i świadczą o niewykonaniu tej czynności (niepełne wykonanie tej czynności, tzn. nie rozpatrzenie części uwag, albo ich rozpatrzenie, ale nie wprowadzenie wynikających z tego zmian do projektu planu stanowi istotne naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego określonego w przepisach art. 17 pkt 12 oraz 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
- Ad. pkt 2 ppkt 3
- Po wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu wprowadzono doń pewne zmiany, w szczególności zaś odnoszące się do warunków zagospodarowania terenu:
- 1) zabytkowego parku podworskiego (nr rej. A-310) znajdującego się przed zmianą na terenach oznaczonych symbo-

lami: ZP1/U, ZP oraz T, a po zmianie na terenach oznaczonych symbolami: ZP1/U, ZP 2US oraz T,

- 2) wprowadzenie obiektu sportowo – rekreacyjnego (teren 2US) w bezpośrednim sąsiedztwie terenów produkcyjnych (UP1).

Powyższe zmiany w projekcie nie były skutkiem uwzględnienia uwag wniesionych do projektu planu, tylko wynikały z uwzględnienia zmian zagospodarowania terenu dokonanych za pomocą decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o pozwoleniu na budowę, w szczególności polegającej na budowie boiska sportowego „Orlik„.

Niezależnie od tego zmiany te, wobec swojego położenia wymagały ponowienia uzgodnień z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Poznaniu, a także uzyskania opinii organów właściwych do wydawania opinii w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów art. 3 pkt 14 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.

Czynności tych jednak nie wykonano, czym naruszono w sposób istotny tryb sporządzania planu określony w przepisach art. 17 pkt 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z przepisem z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad oraz

istotne naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego skutkuje stwierdzeniem nieważności tego planu. W ocenie organu nadzoru zakres niezgodności z przepisami prawa przedmiotowej uchwały powinien skutkować stwierdzeniem jej nieważności w całości, stąd orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu naruszenia prawa w terminie 30 dni od jego doręczenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) *Piotr Florek*

- 1 w zależności od daty skierowania projektu planu do zaopiniowania – wg wersji przepisów art. 45 Prawa ochrony środowiska,
- 2 jak wyżej
- 3 w zależności od daty wytworzenia/zmiany dokumentu – wg wersji przepisów art. 19 ust. 2 pkt 1 Prawa ochrony środowiska,
- 4 w zależności od daty wytworzenia/zmiany dokumentu – wg wersji przepisów art. 19 ust. 2 pkt 1 Prawa ochrony środowiska